

Колко по-горе стои човек от овца!

"А колко е по-добър човек от овца! Затова е позволено да прави някой добро в съботен ден." Ев. Матей 12:12.

2

Трябва да благодарим на еврейските фарисеи, че са предизвикали Христос да каже такава велика истина, другояче Той не би я казал. Хора, крайно формалисти, които комара прецеждат, а камилата поглъщат, хора специалисти, виртуози да откриват и изтъкват чуждите грешки и фарисеите не могли да си обяснят как тъй да може да се нарушава съботата. Според тяхното схващане, според закона Мойсеев, съботата трябваше да се прекарва в почивка и бездействие. Евреите разбираха почивката своеобразно, както именно и българите разбират неделата. Българинът ще вкара воловете си в обора, ще остави ралото под хамбара, ще се облече добре, ще си сложи калпака и ще отиде в кръчмата, където още с влизането си ще извика: Дай само половин литър винце и днес е неделя. Шест дни трябва да работим, а седмия ден ще прием и ще се веселим. Подобни схващания имаха и евреите за съботата. И Христос ги изобличава, като прави едно сравнение: Ако вашата овца, казва им Той, падне в съботен ден в някоя яма, нали ще я извадите; и не, разбира се, от обич към овцата, а за да не пострада вашият интерес. Но, щом трябва да направите добро на човек, който се нуждае от помощ, повдигате голям въпрос, че в събота не трябвало да се възстанови неговата ръка. Христос прибавя и нещо повече и "а колко е по-добър човек от овца", сиреч, колко по-високо стои разумното същество от неразумното. Ако вие за вашия стомах готвите 4и5 часа на ден, за да го нагостите, понеже постоянно блее и казвате: "Да не го измъчвам, да го понахраня", защо, когато се касае до разумното същество, до човека, да се повдигне именно неговата мисъл, неговото сърце, казвате: "В събота това не става, има за него време, нека чака?" Христос слага две условия, като казва: "Както вие се грижите за вашата овца, по същия закон трябва и аз да се грижа за разумното. Както вие изваждате вашата овца от ямата, така и аз съм дошъл на земята да освободя тия разумни същества и да ги изведа от ямата." На онзи човек ръката била схваната. Знаете ли що значи да е схваната ръката? Неговата воля е била парализирана и Христос казва: "Искам да възстановя неговата воля, да може той да действа свободно, да прилага своята мисъл, своето чувство, защото на земята той е пратен да работи. Дали това ще бъде в понеделник, вторник, сряда или събота, когато и да е, аз ще изпълня своята мисия." А такава работа, която не нарушава Божествения Закон, може да извърши всеки, защото почивката е предназначена само за тялото, а не за духа. На земята почиват само мързеливите и те почиват всеки ден. А трудолюбивите казват: "Когато се върне Христос при нас, тогава ние ще си починем." Така трябва да схваща работата истинският християнин. Има един основен принцип, който ние трябва да имаме предвид; има известни закони, които трябва да разбираме. И не само да ги разбираме, но и да ги прилагаме в живота си. Без това

приложение, всяко учение, всяка религия, каквато и да бъде, е безплодна. Едно растение не е достатъчно само да изникне, да израсте, да се развие, да цъфне, да завърже плод, но този плод трябва и да узрее. Само когато плодът узрее, постигната е целта на това растение. Следователно, по същия закон човек може да се роди, расте, развие и завърже, но, ако не узрее в него плодът, неговият живот е безплоден. Христос развърза ръката на човека и възстанови неговата воля.

Ако четете тази глава по-надолу, ще забележите, че при Исус довели един обхванат от бяс, един сляп и един ням и че Той и тях излекувал. Тия неща са свързани. Кои са: обхванатият от бяс, слепият и немият? Може да кажете, че тия работи са били само във времето на Христос. Но има ги и в наше време. За малко ще се спра и приведа един пример и с него ще обясня смисъла, който Христос е вложил в тия думи. Има един разказ за цар Соломон, в който се говори, че Соломон повикал един вещ принц на духовете, за да му помага в построяването на храма. Този принц, обаче, след като го научил как да построи храма, поискал да се докопа и до неговия престол. Когато Соломон узнал това, хванал този дух, затворил го в една стомна, запечатил я със своя печат и я хвърлил в морето. След като поседял десетина години в морето, този принц обещал на онзи, който отвори стомната, за да излезе, да му даде най-хубавата жена на света. Никой не я отворил. Минали се сто години, той прави пак обещание: на онзи, който отвори стомната, ще му даде не само най-хубавата жена, но и най-добрите деца. Пак никой не се явява. Минават други 100, 200, 300 години и пак обещание: на онзи, който го извади, не само ще му даде най-хубавата жена и най-добрите деца, но и ще го направи най-учения човек. И за този късмет никой не се явява сега. Прави друго обещание: на онзи, който го избави, не само ще му даде всички обещани по-рано неща, но и ще го направи цар на земята. Пак не се явява никой. След 500 години рекъл: "Който отсега нататък ме избави, него ще убия." Минава време, един рибар отива да лови риба, хвърля своята мрежа, хваща стомната и я изважда. Помислил си, че в нея трябва да има богато съкровище. Почва да я распечатва и когато я отпушил, взело да излиза от нея черен дим и по едно време се явява фигурата на принца, който рекъл: "Аз съм обещал да убия онзи, който ме извади от стомната. Най-напред бях обещал това и това, никой не се яви; кой ти е крив сега? Такава ти е съдбата." Рибарят си помислил: "Що ми трябваше да отпечатвам тази стомна!" Но по едно време рекъл на принца: "Не вярвам, че ти си излязъл от стомната. Ти трябва да ми докажеш най-напред, че си излязъл от стомната и тогава ме убий." и "В стомната бях." и "Не си бил в стомната." и "В стомната бях." и "Не си бил." и "Бях." и "Докажи." Духът започнал да влиза отново в стомната и когато влязъл целият, рибарят веднага запушил стомната и рекъл: "Ако обещаеш първите неща, ще те пусна." Такъв е животът. Дойдете на този свят, той е море, хвърлите своята мрежа, хванете риба и спечелвате. Когато имате тия благоприятни условия да наловите риба, вас ви няма; когато дойдат условия на страдания, бедствия, вие тогава хвърляте вашата мрежа и изваждате стомната с лошия дух. В тази приказка ще забележите една противоположност. Макар и приказка, тя показва, че всеки живот има благоприятни и неблагоприятни условия. Трябва да разбираме законите, за да използваме благоприятните условия. Ако попаднем, като рибаря, под неблагоприятни условия, ще пожънем смърт. Да се върнем към думите на Христос, които Той е казал, когато довели при Него един малоумен, друг сляп и друг ням. Малоумният, слепият и немият и те са вътре във вас. Тук

всички приличат на ангели, колко сте красиви, набожни, но някой малоумен влезе във вас и от ден на ден почва плач и скърцане със зъби; мъжът, децата бягат и "майката побесняла." Вие разумните трябва да прострете ръка, за да излекувате малоумния, като кажете: "Мир вам!"; както от една дума на Христос малоумният излязъл от човека, така и вие можете да кажете тези думи и да излекувате болния. Когато почнете да храните вашите коне в оборите, те започват да ритат, без да мислят, че наоколо има деца; какво трябва да правите? Трябва да кажете, като българина "пш" и да го дръпнете за юздата. Юздата и това е закон. Всяко неразумно същество трябва да има юзда. На разумното му се дава реч да говори. Следователно, трябва да излекувате в себе си този малоумен. Тази овца е станала въртоглава, тя е бясна; трябва да я излекувате. Сляпа е. Хората казват: "Но ние не сме слепи." Вярвам, може би, вие не сте, но има много, които са. Попитали една жена, която не знаела да чете, и тя рекла: "Синко, сляпа съм, сляпа!" Не можете ли на тази жена да отворите очите? Отворете ги. Учителите са хора, които отварят очите на слепите; те са чудотворци; пратите сина си при тях, след 10и15 години го връщат с отворени очи. И на глухия и на него трябва да пробие ушите, да чуе и схваща. За човек това е лесно, възможно, защото има разум. Затова Христос казва: "Колко по-горе стои човек от овца!" В какво се състои животът на овцата? Да пасе трябва, за да си покрие гърба с малко вълна и да даде мляко и по някой път да блее насреща ви. Ще кажете какво разумно нещо има в това блееене. Някои съвременни хора са като овцете. Постоянно бляят: брат от брата се оплаква, слуги се оплакват от господари и господари и от слуги; 365 дни през годината все една и съща песен пеят. Такъв живот не е ли постоянно блееене? Христос казва: "Колко по-горе стои човек от овца", защото човек може да мисли. Неговата ръка трябва да бъде развързана; бесният вътре в него трябва да бъде излекуван; неговата слепота трябва да се махне и слухът му да се възстанови. Това иска да каже Христос с тия думи. Той казва на фарисеите: "Вие не разбирате основния Божествен Закон и аз зная защо вие искате хора с вързани ръце; вашите интереси диктуват да имате недъгави хора; вие казвате за слепия: "По-добре да е сляп, за да не вижда нашите престъпления"; за глухия: "В наш интерес е да бъде невежа." И ако има хора които не обичат просвещение, това става по известни практически съображения. Христос, обаче, твърди обратното: Той казва, че на сакатите трябва да бъдат развързани ръцете; бесните, слепите и глухонемите трябва да бъдат излекувани. Той иска умни хора, които да разбират и да вършат волята Божия. Българската дума "мъж" има дълбоко съдържание, тя произлиза от санскритската дума "манас", която означава същество, което мисли; затуй хората казват "бъди мъж", сиреч, същество, което мисли, разсъждава, което има воля да върши това, което е добро. Това значи да бъдеш човек. И бъдете уверени в този закон, че човек не може да има воля, ако не върши добро. Някои казват: "Аз имам воля." Ако пусна едно колело от връх Витоша, ще се търкаля надолу, но то не може да върви нагоре към върха. От планинския връх река с устрем слиза надолу, но тя не може да излезе нагоре. По същия начин повечето хора се търкалят и вървят надолу. А само човек, който може да се качи на планината, само такъв човек има воля; той може да премахне и победи известни спънки и съпротивления. И Христос се обръща към евреите и казва: "Вие не трябва да бъдете овци, не трябва да бъдете като същества, които се търкалят само надолу, както реките и камъните, но трябва да бъдете хора, които се възкачват нагоре към Бога, да изпълнявате, значи, Неговата воля." Това е искал Той да им каже. Те го разбираха. И в

съвременния живот хората постоянно слизат, търкалят се от Витоша надолу и се питат защо са нещастни. Всеки, който се търкаля надолу, е нещастен. Щастлив е човек, който почне да се възкачва. Докато човек не почне да мисли и разсъждава, той е нещастен; почне ли да мисли и разсъждава, става щастлив и невъзможните по-рано неща в живота почват да стават възможни.

Скритата мисъл, която Христос влага в тия думи, има за нас велико значение. Когато Бог е казал в първата глава на Битието, че е направил човека по Неговия образ и подобие, Той е искал човек да мисли и действа, както Бог мисли и твори, да има воля; а подобие значи да уподобяваме нещата, сиреч, да правим разлика между доброто и злото, да произвеждаме хармония. Да мислим и действаме и това е Божествен принцип, който Господ е вложил в нас. И всеки, който не мисли и действа, както Бог му повелява, няма образа Божи, той е овца. Ние не казваме, че овцата е лоша, но казваме, че предназначението на овцата е да пасе и да дава мляко и вълна, когато пък предназначението на човека е съвсем друго; той е създаден, за да управлява всички същества, да регулира атмосферата, да регулира всички други елементи, да уреди земята. Той трябва да стане един добър господар, а може да стане такъв, само когато разбира туй, което Бог е вложил в него.